

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 222

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 mai 1999

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 42 din 23 martie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere” la Banca Agricolă — S.A.....	2-3		
Decizia nr. 45 din 23 martie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 31 și 32 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1997	3-6		
Decizia nr. 49 din 23 martie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, ale Legii nr. 156/1997 privind acoperirea financiară a datoriilor față de stat și de alte persoane juridice, rămase în urma desființării fostelor cooperative agricole de producție, și ale Legii nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991	7-8		
Decizia nr. 56 din 13 aprilie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice, republicată, și ale art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 23/1995.....	8-10		
		Decizia nr. 61 din 20 aprilie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă.....	10-11
		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		377. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unui teren și a construcțiilor existente pe acesta.....	12
		384. — Hotărâre pentru stabilirea tarifului mediu pentru energia electrică	13
		386. — Hotărâre pentru modificarea alin. (1) al art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 239/1997 privind stabilirea nivelului maxim al prețului la care energia termică poate fi livrată populației.....	13
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		60. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea licenței de concesiune pentru explorarea perimetrului Bucium, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A.....	14
		105. — Ordin al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea Procedurii de acordare a unor înlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat.....	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 42**

din 23 martie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere“ la Banca Agricolă — S.A.

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere“ la Banca Agricolă — S.A., excepție ridicată de Societatea Comercială „Agroindzoohorticola“ — S.A. Satu Mare în Dosarul nr. 2.868/1998 al Tribunalului Satu Mare.

La apelul nominal se constată lipsa părților: Societatea Comercială „Agroindzoohorticola“ — S.A. Satu Mare și Banca Agricolă — S.A. — Sucursala județeană Satu Mare, legal citate. Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul în fond reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, cu susținerea că executarea silită se poate face nu numai pe baza unei hotărâri judecătorești investite cu formulă executorie, ci și în virtutea unui alt titlu executoriu, prevăzut de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 octombrie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 2.868/1998, Tribunalul Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, ridicată de Societatea Comercială „Agroindzoohorticola“ — S.A. Satu Mare.

Excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 5 din ordonanță a fost ridicată încă la ședința din 17 martie 1998 în fața Judecătoriei Satu Mare, care, prin Încheierea din 5 mai 1998, a respins-o, cu motivarea dată prin Sentința civilă nr. 3.663 din 26 mai 1998, ca inadmisibilă. În urma apelului formulat de Societatea Comercială „Agroindzoohorticola“ — S.A. Satu Mare împotriva acestei sentințe, Tribunalul Satu Mare a dispus sesizarea Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din această ordonanță.

În motivarea excepției autoarea acesteia susține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/1997 „dispun retroactiv contrar prevederilor Codului civil“, solicitând, în finalul cererii, sesizarea Curții Constituționale cu privire la dispozițiile art. 5 din ordonanță.

Exprimându-și opinia, Tribunalul Satu Mare apreciază excepția de neconstituționalitate ridicată ca fiind întemeiată, arătând că dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece la data încheierii contractelor de credit, ca în speța de față, numai contractele încheiate cu Banca Națională a României aveau regim de titluri executorii, nu și contractele încheiate cu alte bănci.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, coroborate cu dispozițiile art. 2 „partea introductivă“ din aceeași ordonanță, sunt neconstituționale, deoarece contravin principiului neretroactivității legii, prevăzut la art. 15 alin. (2) din Constituție, din redactarea lor rezultând că se aplică și contractelor de credit încheiate anterior intrării în vigoare a ordonanței. În concluzie, consideră excepția întemeiată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază excepția ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 5 din ordonanță au caracter procedural, fiind deci de imediată aplicare, astfel că nu contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție. În final se precizează că prevederile art. 2 alin. (3) din aceeași ordonanță au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 101 din 9 iulie 1998, față de prevederile art. 41 alin. (2) din legea fundamentală.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise ale părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția ridicată.

Autoarea excepției a invocat neconstituționalitatea prevederilor întregii Ordonanțe de urgență a Guvernului nr. 43/1997, în sensul că înfrânge norma constituțională care reglementează principiul neretroactivității legii. Examinând notele scrise, depuse la dosar de către aceasta, Curtea constată însă că excepția privește numai dispozițiile art. 5 din ordonanță, text legal care este incident în cauză. Așadar, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestui text, care prevede următoarele: „*Contractele de credit încheiate între Banca Agricolă — S.A. și împrumutații săi pentru creditele și dobânzile ce intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe de urgență constituie titluri executorii.*” Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 a fost aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 166/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 20 august 1998, dar modificările nu au vizat textul art. 5.

Dispoziția legală atacată a constituit obiectul controlului constituțional în mai multe cauze. Jurisprudența Curții Constituționale este constantă în a aprecia că art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 este constituțional. Astfel, prin Decizia nr. 181 din 17 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 februarie 1999, și prin Decizia nr. 3 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere” la Banca Agricolă — S.A., excepție ridicată de Societatea Comercială „Agroindzoohorticola” — S.A. Satu Mare în Dosarul nr. 2.868/1998 al Tribunalului Satu Mare.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 45

din 23 martie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 31 și 32 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1997

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător

Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, 31 și 32 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului,

modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 30 octombrie 1997, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agrofil” — S.A. Filiași în Dosarul nr. 2.106/C/1998 al Tribunalului Dolj — Secția comercială și de contencios administrativ, privind pe autoarea excepției în contradictoriu cu pârâta Societatea Comercială „Comcereal” — S.A. Craiova.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 23 martie 1999, în prezența reprezentantului Societății Comerciale „Comcereal” — S.A. Craiova și în lipsa celeilalte părți, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției. Se susține că prevederile criticate sunt constituționale, deoarece condițiile prevăzute la art. 24 din Legea nr. 64/1995 se referă numai la creditorii care solicită declanșarea procedurii de reorganizare și a falimentului. Totodată aceste dispoziții se completează cu reglementările din Codul de procedură civilă, ceea ce permite părții să beneficieze de căile legale de atac.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Tribunalul Dolj — Secția comercială și de contencios administrativ, prin Încheierea din 8 decembrie 1998 a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 31 și 32 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1997, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agrofil” — S.A. Filiași într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea acțiunii de pretenții formulate de autoarea excepției împotriva Societății Comerciale „Comcereal” — S.A. Craiova.

În motivarea excepției se susține că art. 7, 31 și 32 din Legea nr. 64/1995 contravin art. 21, 41 și 128 din Constituție, deoarece este îngădit accesul liber la justiție, se încalcă protecția proprietății private și se aduce atingere dreptului de folosire a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

În acest sens autorul excepției arată următoarele:

1. Art. 7 din Legea nr. 64/1995, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1997, potrivit căruia „Hotărârile tribunalului sunt definitive și executorii. În condițiile legii, ele pot fi atacate cu recurs”, nu dă posibilitatea creditorului de a beneficia de toate gradele de jurisdicție, cu consecința că nu se înscrie pe lista cuprinzând creditorii.

2. Deoarece art. 24 din Legea nr. 64/1995 impune necesitatea existenței unei creanțe certe, lichide și exigibile,

prin aplicarea art. 31 din Legea nr. 64/1995 creditorul este împiedicat să prezinte o asemenea creanță.

3. Este neconstituțional și art. 32 din aceeași lege, deoarece, dacă s-ar relua judecarea cauzei, după încheierea procedurii falimentului, în aceeași situație, debitoarea nu ar mai avea active, iar creditoarea nu și-ar mai putea realiza drepturile.

4. Potrivit dispozițiilor Legii nr. 64/1995, există o inegalitate în comparație cu societățile bancare care se bucură de un tratament privilegiat, acestea beneficiind de dobânzi actualizate la zi până în momentul stingerii obligațiilor debitoarei. Acest fapt însă contravine dispozițiilor art. 41 din Constituție. O asemenea situație preferențială o are și statul, ale cărui creanțe bugetare se realizează prin penalizări sau prin alte mijloace specifice.

5. Dispozițiile art. 7, 31 și 32 din Legea nr. 64/1995 sunt neconstituționale și pentru că aceasta nu face trimitere la dispozițiile dreptului comun, respectiv la Codul de procedură civilă, în vederea aplicării acestuia.

6. Art. 7 din Legea nr. 64/1995 este neconstituțional, deoarece împotriva hotărârii de suspendare, reglementată de art. 31 din lege, nu există căi de atac, așa cum sunt cele din dreptul comun.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece procedura prevăzută de Legea nr. 64/1995 are un caracter judiciar, astfel încât și autoarea excepției avea posibilitatea să se supună acestor prevederi. Se apreciază că nu toți creditorii trebuie să aibă o creanță certă, lichidă și exigibilă, ci doar aceia care solicită declanșarea procedurii. Este greșită și interpretarea în sensul că, după închiderea procedurii prevăzute la art. 32 din Legea nr. 64/1995, debitoarea nu ar mai avea active, deoarece există posibilitatea recuperării creanțelor chiar prin procedura de lichidare. Nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 41 din Constituție, deoarece orice creditor poate să își garanteze creanța, iar dacă nu a făcut-o, este culpa lui.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, deoarece hotărârile date de tribunal în cadrul procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995 sunt definitive și executorii și pot fi atacate cu recurs în condițiile dreptului comun. Autoarea excepției afirmă că este obligată să aibă o creanță certă, lichidă și exigibilă, cerință care trebuie îndeplinită însă numai de creditorii care solicită declanșarea procedurii de lichidare. Ulterior, ceilalți creditori pot face o cerere care va cuprinde elementele prevăzute la art. 85 din lege, creanțele lor fiind apoi înregistrate și înscrise în tabelul de creanțe, chiar dacă nu îndeplinesc aceste condiții.

Prin urmare, aplicarea art. 31 din Legea nr. 64/1995 nu încalcă nici o prevedere constituțională. Dispozițiile art. 32 din Legea nr. 64/1995 se referă la suspendarea termenelor de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 31 din lege și nu la reluarea acțiunii după termenul de 30 de zile de la închiderea procedurii, astfel cum susține, eronat, autoarea excepției. În această situație creditorii au posibilitatea să își recupereze creanțele chiar prin procedura falimentului, fără să se încalce prevederile art. 41 din Constituție. În legătură cu susținerea autorului excepției că același text constituțional este încălcat, întrucât societățile bancare cărora li se acordă dobânzi actualizate sunt privilegiate, Guvernul arată că, în realitate, toate creanțele garantate sunt onorate cu penalitățile și dobânzile la zi, în condițiile în care fiecare creditor are posibilitatea să își garanteze creanța.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și ale părții prezente la dezbateri, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Din încheierea de sesizare și din susținerile autorului excepției rezultă că textele criticate sunt cele ale art. 7, 31 și 32 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1997, care prevede:

— Art. 7: „Hotărârile tribunalului sunt definitive și executorii. În condițiile legii, ele pot fi atacate cu recurs“;

— Art. 31: „De la data înregistrării cererii debitorului sau de la expirarea termenului pentru contestarea de către debitor a cererii creditorilor ori de la data respingerii contestației debitorului împotriva acestei cereri se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, care sunt anterioare cererilor introductive“;

— Art. 32: „Înregistrarea cererii debitorului sau expirarea termenului pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor ori respingerea contestației debitorului împotriva acestei cereri suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 31. Termenele vor reîncepe să curgă după 30 de zile de la respingerea cererii introductive sau de la închiderea procedurii.“

1. Autorul excepției consideră că prevederile art. 7 din Legea nr. 64/1995 contravin dispozițiilor art. 21 și 128 din Constituție, deoarece este restrâns accesul liber la justiție.

Se apreciază că în aceste condiții nu se poate beneficia de toate gradele de jurisdicție, fapt care influențează procedura falimentului.

Din examinarea acestor reglementări Curtea constată că prevederile criticate sunt constituționale. Exercitarea accesului liber la justiție presupune posibilitatea juridică a persoanei de a avea acces atât la structurile sale, cât și la mijloacele procedurale de înlăptuire a acesteia. Potrivit art. 128 din Constituție, legiuitorul este acela care stabilește atât căile de atac, cât și modalitatea folosirii acestora. Aceasta înseamnă că existența unor proceduri speciale poate determina și instituirea unor reglementări corespunzătoare, care să atribuie caracter definitiv unor hotărâri judecătorești ori să limiteze într-un fel sau altul exercitarea căilor de atac.

Jurisprudența Curții Constituționale a statuat constant în acest sens. Astfel, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, precum și prin Decizia nr. 92 din 11 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 20 noiembrie 1996, Curtea Constituțională a stabilit că este de competența exclusivă a organului legislativ instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești și modalitatea de exercitare a căilor de atac, iar principiul accesului liber la justiție presupune tocmai posibilitatea celor interesați de a le exercita.

În procedura reorganizării judiciare și a falimentului legiuitorul a stabilit că hotărârile tribunalului sunt definitive și executorii, deoarece este o procedură de executare silită, cu caracter judiciar și consensual, care justifică o anumită celeritate. Aceste hotărâri pot fi atacate cu recurs în condițiile legii. Deoarece Legea nr. 64/1995 nu cuprinde nici o astfel de condiție, iar art. 127 prevede expres că dispozițiile legii se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă, este evident că în această situație se vor aplica dispozițiile din dreptul comun. Cei care recurg la această cale de atac nu sunt prejudiciați, deoarece art. 304¹ din Codul de procedură civilă, pentru a asigura un control judiciar deplin al hotărârii atacate, stabilește că, în cazurile în care hotărârea nu poate fi atacată cu apel, recursul declarat nu este limitat la motivele de casare prevăzute la art. 304 din Codul de procedură civilă, situație în care instanța de recurs are posibilitatea să examineze cauza sub toate aspectele.

2. Autorul excepției susține că, prin aplicarea art. 31 din Legea nr. 64/1995, nu își poate exercita dreptul său de a avea o creanță certă, lichidă și exigibilă, astfel cum stabilește art. 24.

Curtea constată însă că, potrivit art. 31 și 24 din Legea nr. 64/1995, cererile privind continuarea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului se referă numai la acei creditori care, conform art. 87, au creanțe stabilite pe un

temei legal. Creditorii care solicită declanșarea acestor proceduri sunt obligați să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 24, și anume să aibă o creanță certă, lichidă și exigibilă. Ceilalți creditori care vor să participe la masa pasivă pot cere și ei, în condițiile art. 85 din lege, înregistrarea și înscrierea creanțelor lor în tabelul de creanțe, chiar dacă acestea nu îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 24 din lege, în sensul că nu sunt scadente ori sunt fie sub condiție, fie negarantate sau necalculate în masă monetară.

În legătură cu actele juridice ale debitorului privind activitatea sa comercială efectuată anterior datei cererii introductive, Curtea reține că acestea sunt supuse unui alt regim, cel al creanțelor aflate în curs de executare sau reziliate, prevăzute la art. 46 și 47 din lege. Creditorul aflat în una dintre aceste situații se poate adresa judecătorului-sindic, iar în cazul respingerii cererii, poate formula contestație la tribunal.

În cazurile prevăzute la art. 31 din lege, în care se suspendă acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra bunurilor debitorului, anterior cererii introductive, suspendarea nu afectează drepturile celui care a formulat o asemenea acțiune, întrucât, potrivit art. 32 din lege, se suspendă orice termen de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 31 din lege.

Critica formulată de autoarea excepției cu referire la inexistența căilor de atac în cazul prevăzut la art. 31 din lege este, de asemenea, neîntemeiată, deoarece încheierile prin care s-a suspendat ori s-a întrerupt cursul judecătii pot să fie atacate cu apel sau recurs, potrivit dreptului comun, după cum și hotărârea ce urmează a se pronunța poate fi atacată cu apel, altfel existând calea de atac a recursului prevăzută la art. 299 din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 32 din Legea nr. 64/1995, termenele de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 31 vor reîncepe să

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 31 și 32 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1997, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agrofil” — S.A. Filiași în Dosarul nr. 2.106/C/1998 al Tribunalului Dolj — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

curgă după 30 de zile de la respingerea cererii introductive sau de la închiderea procedurii. În aceste situații însă creditorii care au manifestat diligență au posibilitatea recuperării creanțelor chiar în cadrul procedurii falimentului.

Aceste susțineri formulate de autoarea excepției privind reglementările art. 31 și 32 din Legea nr. 64/1995 nu constituie însă o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare și aplicare a legii, fiind de competența instanțelor judecătorești.

3. O altă critică susținută de autoarea excepției se referă la inegalitatea de tratament dintre creditorii participanți la procedura reorganizării judiciare și a falimentului, în raport cu societățile bancare și creanțele bugetare, acestea din urmă beneficiind de un regim privilegiat, ca urmare a percepției de dobânzi actualizate până în momentul stingerii obligațiilor debitorului. În felul acesta se consideră că sunt încălcate dispozițiile art. 41 din Constituție, care instituie principiul ocrotirii egale a proprietății private.

Din examinarea prevederilor art. 87 și 104 din Legea nr. 64/1995 rezultă că toate creanțele garantate beneficiază, în egală măsură, de dobânzi actualizate la zi și de penalități, fiecare creditor având posibilitatea să și le garanteze în condițiile legii.

În consecință, între cele două categorii de creanțe — creanțele bancare și cele bugetare, constând în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte sume care reprezintă venituri publice și, respectiv, creanțele garantate prin ipotecă sau prin alte garanții reale asupra bunurilor debitorului — existente în cadrul raporturilor juridice de participare la procedura reorganizării judiciare și a falimentului nu există nici o discriminare care să contravină dispozițiilor art. 16 și 41 din Constituție.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 49

din 23 martie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, ale Legii nr. 156/1997 privind acoperirea financiară a datoriilor față de stat și de alte persoane juridice, rămase în urma desființării fostelor cooperative agricole de producție, și ale Legii nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 18/1991, ale Legii nr. 156/1997 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Societatea Agricolă Inotești în Dosarul nr. 759/1998 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și comercial.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16 martie 1999, în prezența autoarei excepției, a reprezentantului Ministerului Finanțelor și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a amânat pronunțarea la data de 23 martie 1999, până la care autoarea excepției va depune concluzii scrise.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 759/1998, Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și comercial a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 18/1991, ale Legii nr. 156/1997 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Societatea Agricolă Inotești.

În motivarea excepției autoarea acesteia susține că dispozițiile celor trei legi sunt „neconstituționale, politice, zonale, cu carențe juridice care le fac inaplicabile, cu carențe tehnice, organizatorice, economice ... elaborate la intervențiile Vestului“, fără a indica textele din Constituție cărora le contravin. Se mai evocă, de asemenea, „trădarea-vânzarea de țară“, care „este opera parlamentarilor, guvernelor, puterii judecătorești, prefecturilor, primarilor

etc.“. Cu ocazia dezbaterilor în fond reprezentantul autoarei excepției a precizat că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 41, 134 și 135 din legea fundamentală.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, „întrucât actele normative menționate nu contravin prevederilor constituționale, aflându-se în plin proces de aplicare în practică“.

În temeiul prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este inadmisibilă, deoarece sesizarea „nu cuprinde temeiul constituțional invocat pentru negarea constituționalității legii“.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că nu își poate formula punctul de vedere solicitat, deoarece din actele transmise nu rezultă care sunt dispozițiile constituționale încălcate.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, în conformitate cu prevederile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

În speță autoarea excepției își întemeiază solicitarea de constatare a neconstituționalității celor trei legi atacate pe considerente politice, cu caracter general, fără a indica textele constituționale cărora le-ar contraveni aceste prevederi legale; se încalcă astfel dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora orice sesizare trebuie motivată. Textul fiind imperativ, încălcarea prevederilor sale are drept consecință imposibilitatea exercitării controlului.

Curtea nu se poate substitui autoarei excepției în ceea ce privește invocarea unui motiv de neconstituționalitate,

întrucât astfel ar exercita din oficiu un control de constituționalitate, ceea ce este inadmisibil. În acest sens este și practica juridică a Curții, așa cum rezultă din Decizia nr. 338 din 18 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997, și din Decizia nr. 392 din 15 octombrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 4 noiembrie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, ale Legii nr. 156/1997 privind acoperirea financiară a datorilor față de stat și de alte persoane juridice, rămase în urma desființării fostelor cooperative agricole de producție, și ale Legii nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Societatea Agricolă Inotești în Dosarul nr. 759/1998 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și comercial.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 56

din 13 aprilie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15

din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcă pentru țigăre, produse din tutun și băuturi alcoolice, republicată, și ale art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 23/1995

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcă pentru țigăre, produse din tutun și băuturi alcoolice, republicată, și ale art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței

Guvernului nr. 23/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Actual” — S.R.L. Constanța.

La apelul nominal se constată lipsa părților: Societatea Comercială „Actual” — S.R.L. Constanța și Garda Financiară Constanța, legal citate.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Constanța, prin Încheierea din 11 ianuarie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 14.572/1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcă pentru țigăre, produse din tutun și băuturi alcoolice, precum și

ale art. 13 alin. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 23/1995. Excepția a fost ridicată prin plângerea introdusă de Societatea Comercială „Actual” — S.R.L. Constanța împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, încheiat de comisarii Gărzii Financiare, prin care a fost sancționată cu 10.000.000 lei amendă și confiscarea unor bunuri în valoare de 990.300 lei pentru comercializarea de băuturi alcoolice nemarcate. Prin aceeași încheiere instanța a dispus suspendarea judecării cauzei până la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Autorul excepției consideră că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale în partea care prevede confiscarea bunurilor, „întrucât Constituția României apără proprietatea”. Nu sunt indicate normele constituționale înfrante de dispozițiile legale atacate, ci, în continuare, se motivează plângerea pe fond, susținându-se lipsa de vinovăție, deoarece obligația marcării produselor revine producătorilor, respectiv importatorilor.

Instanța, contrar dispozițiilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu și-a exprimat prin încheierea de sesizare opinia în legătură cu excepția ridicată. Ulterior, la solicitarea Curții Constituționale, a completat încheierea, opinând că excepția ridicată este neîntemeiată. Instanța judecătorească reține în această motivare că Ordonanța Guvernului nr. 23/1995, după mai multe modificări și completări, a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 23 decembrie 1997, dându-se articolelor o nouă numerotare. Astfel, excepția ridicată nu poate viza decât art. 15 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995, republicată, care prevede, pe lângă sancțiunea principală a amenzii contravenționale, și măsura confiscării bunurilor. Această măsură, apreciază instanța, este constituțională, întrucât art. 41 alin. (8) din Constituție prevede că „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”. Condițiile legale ale confiscării sunt formulate la art. 8 din Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor și chiar în Ordonanța Guvernului nr. 23/1995.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Actual” — S.R.L. Constanța este neîntemeiată, întrucât sancționarea contravențiilor, inclusiv confiscarea bunurilor, nu lezează nici o prevedere constituțională referitoare la garantarea și la apărarea proprietății.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că autorul acesteia a indicat greșit dispozițiile legale atacate. Ordonanța Guvernului nr. 23/1995, inclusiv art. 13, a suferit mai multe modificări

și completări succesive. După aceste modificări și completări, anterioare ridicării excepției și sesizării Curții Constituționale, art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 a devenit art. 15, ca urmare a republicării ordonanței în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 23 decembrie 1997 (republicare cu renumerotarea articolelor, dispusă prin art. II din Legea nr. 133/1997). În ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/1997, aceasta nu are relevanță în cauză, întrucât ea doar modifică și completează Ordonanța Guvernului nr. 23/1995. Astfel, prin art. I pct. 9 se modifică și se completează art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995, articol care nu are un alin. 11, așa cum susține autorul excepției.

Rezultă că obiectul contenciosului constituțional, conform motivării excepției, îl constituie art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995, republicată, care prevede: „*Constituie contravenție următoarele fapte, dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni:*

a) *comercializarea pe teritoriul României a produselor prevăzute la art. 1, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător; [...]*

Contravențiile prevăzute la lit. a) și d) se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei, confiscarea bunurilor și retragerea licenței de către autoritatea emitentă.”

Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 a fost modificată și completată și prin Ordonanța Guvernului nr. 86/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 27 august 1998. Modificările și completările au vizat și art. 15, fără să schimbe dispozițiile atacate de autorul excepției. Lit. a) a alin. 1 al art. 15 are, după completare, următoarea formulare: „*comercializarea pe teritoriul României a produselor prevăzute la art. 1, fără a fi marcate, marcate necorespunzător sau cu marcate false sau contrafăcute*”. Iar alin. 2, în urma completării, prevede: „*Contravenția prevăzută la alin. 1 lit. a) se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, confiscarea produselor nemarcate sau marcate necorespunzător și, după caz, anularea, de către autoritatea emitentă, a licenței de atestare a dreptului de marcare.*”

Autorul excepției contestă constituționalitatea dispozițiilor alin. 2 al art. 15 din Ordonanța nr. 23/1995, republicată, referitoare la confiscarea bunurilor. Deși nu indică textul constituțional încălcat, totuși din motivarea în sensul încălcării principiului constituțional al apărării proprietății rezultă că acesta a vizat art. 135 alin. (1) și (6), potrivit cărora „*Statul ocroteste proprietatea*” și, respectiv, „*Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă*”. Întrucât este invocată apărarea proprietății, urmează a se avea în vedere și prevederile art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție, referitoare la garantarea dreptului de proprietate și la ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular. Nu se poate reține însă că dispozițiile legale atacate ar contraveni vreunei dintre aceste norme constituționale.

Curtea Constituțională constată că aplicarea și executarea unei sancțiuni pecuniare, ca și măsura confiscării unor bunuri sau valori, cu toate că determină în mod direct diminuarea patrimoniului celui sancționat, nu încălcă dispozițiile constituționale privind ocrotirea proprietății private.

Art. 41 alin. (8) din Constituție prevede că „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”. Potrivit acestui principiu constituțional, confiscarea bunurilor trebuie prevăzută de legea care califică o faptă ca infracțiune ori o califică drept contravenție. Această cerință este îndeplinită prin Ordonanța Guvernului nr. 23/1995, republicată. Mai mult decât atât, art. 16 din ordonanță dispune că „*Prevederile*

prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25—27“. Or, art. 8 alin. 1 din Legea nr. 32/1968 prevede că „Sunt supuse confiscării, dacă confiscarea este prevăzută expres în actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției:

- a) lucrurile produse din contravenție;
- b) lucrurile care au servit la săvârșirea contravenției, dacă sunt ale contravenientului;
- c) lucrurile dobândite prin săvârșirea contravenției, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice, republicată, și ale art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 23/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Actual“ — S.R.L. Constanța în Dosarul nr. 14.572/1998 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 61

din 20 aprilie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ridicată de Boboc Valeria în Dosarul nr. 2.767/1998 al Tribunalului Vrancea.

La apelul nominal răspunde Său Dorina, în calitate de mandatar al lui Său Costică. Lipsesc celelalte părți: Boboc Valeria, Consiliul Local al Comunei Vânători și Comisia județeană de aplicare a Legii nr. 18/1991 din cadrul Prefecturii Județului Vrancea. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul mandatarului Său Dorina, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Împrejurarea dacă bunurile a căror confiscare s-a dispus de organul constatatator au fost sau nu produse din contravenție, au servit sau nu la săvârșirea contravenției, au fost dobândite sau nu prin săvârșirea contravenției, ca și vinovăția făptuitorului constituie elemente ale stării de fapt, a căror stabilire, prin mijloacele legale de probă, cade în competența exclusivă a instanței de judecată, investită cu soluționarea litigiului, iar nu în competența Curții Constituționale, astfel cum rezultă din art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

În cuvântul său, reprezentantul Ministerului Public, arătând că domeniile rezervate legii organice sunt expres și limitativ reglementate în Constituție, între care nu figurează dispozițiile legale privind procedura civilă, pune concluzii de respingere a excepției invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 2.767/1998, Tribunalul Vrancea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Boboc Valeria cu ocazia judecării apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 2.167 din 26 martie 1998, pronunțată de Judecătoria Focșani.

În motivarea excepției se susține că, potrivit art. 74 din Constituția României, nu se poate reglementa prin ordonanță a Guvernului în domeniul legii organice, iar Codul de procedură civilă fiind lege organică, modificarea sa nu poate fi reglementată decât prin lege adoptată de Parlament.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că „excepția invocată este neîntemeiată pentru argumentul de

text constituțional prevăzut la art. 72 alin. (3) lit. a)–r), potrivit căruia prin legi organice se reglementează domenii expres și limitativ enumerate și pentru care în Constituție se prevede adoptarea de legi organice“, procedura civilă de soluționare a cauzelor nefiind însă prevăzută între domeniile rezervate legii organice. În continuare se arată că „acolo unde legiuitorul a considerat că un domeniu de activitate trebuie reglementat prin lege organică, a prevăzut-o în mod expres, distinct de dispozițiile art. 72 din Constituție, respectiv ale art. 79 alin. (2), art. 116 alin. (3), art. 117 alin. (2) etc.“

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 718 din 29 decembrie 1997. De asemenea, arată că „din examinarea conținutului Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 se poate constata că aceasta nu a depășit limitele rezervate legii organice, modificările și completările aduse Codului de procedură civilă referindu-se doar la reglementarea unor prevederi care dau expresie principiului celerității...“.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția invocată este neîntemeiată, însușindu-și motivarea opiniei formulate de instanța de judecată. De asemenea, arată că „la art. 1 lit. t) din Legea nr. 221/1997 s-a prevăzut abilitarea Guvernului de a adopta prin ordonanță modificarea și completarea dispozițiilor Codului de procedură civilă. Această lege a fost declarată constituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 718 din 29 decembrie 1997, care totodată a statuat că reglementările relative la procedura civilă, în ansamblul lor, nu fac parte din domeniul legilor organice“.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ridicată de Boboc Valeria în Dosarul nr. 2.767/1998 al Tribunalului Vrancea. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția de neconstituționalitate vizează întregul conținut al Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, cu motivarea, în esență, că au fost încălcate prevederile art. 72 alin. (3) și ale art. 114 alin. (1) din Constituție, întrucât reglementările Codului de procedură civilă aparțin domeniului legii organice, astfel că nu pot fi modificate și completate printr-o ordonanță a Guvernului.

Curtea Constituțională reține că, potrivit sistemului Constituției din 1991, calificarea legilor ca fiind organice se face expres prin textele constituționale și nu pe cale de interpretare. Art. 72 alin. (3) din Constituție prevede majoritatea domeniilor care sunt supuse reglementării prin lege organică. Atât în acest text, cât și în celelalte articole ale Constituției, în care se specifică necesitatea adoptării de legi organice, nu se prevede că procedura civilă este supusă reglementării prin asemenea legi. Pe de altă parte, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*“. În consecință, art. 125 alin. (3) din Constituție nu prevede domeniile procedurii de judecată și ale competenței instanțelor printre cele supuse reglementării prin lege organică și, ca atare, este neîntemeiată susținerea că au fost încălcate dispozițiile art. 114 alin. (1) din Constituție, care exclud posibilitatea Guvernului de a reglementa prin ordonanță, în baza unei legi de abilitare, în domeniul legilor organice.

De altfel, prin Decizia Curții Constituționale nr. 718 din 29 decembrie 1997, prin care s-a soluționat, în condițiile art. 144 lit. a) din Constituție, obiecția de neconstituționalitate referitoare la unele prevederi ale Legii nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, Curtea Constituțională a constatat că „din cuprinsul prevederilor art. 72 alin. (3) din Constituție și al celorlalte dispoziții constituționale nu rezultă că reglementările relative la procedura civilă, în ansamblul lor, fac parte din domeniul legilor organice“, reținând totodată că în Constituție sunt reglementate expres și limitativ domeniile rezervate legilor organice, între care nu figurează dispoziții legale privind procedura civilă.

În sfârșit, din examinarea tuturor dispozițiilor ordonanței criticate nu rezultă că aceasta ar cuprinde norme referitoare la organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești, care, potrivit art. 72 alin. (3) lit. h) din Constituție, aparțin domeniului legii organice pentru care Guvernul nu poate reglementa prin ordonanță, conform art. 114 alin. (1) din Constituție.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului
a unui teren și a construcțiilor existente pe acesta**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — (1) Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a terenului situat în București, Str. Ștrandului nr. 1, sectorul 1, și a construcțiilor existente pe acest teren.

(2) Identificarea terenului și a construcțiilor se face

potrivit datelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Bunurile prevăzute la art. 1 rămân în administrarea Complexului Sportiv Național „Lia Manoliu“ București din subordinea Ministerului Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul tineretului și sportului,
Crin Antonescu

p. Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului,
Lászlo Borbély,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 13 mai 1999.
Nr. 377.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE**a terenurilor și construcțiilor aferente, aflate în administrarea Complexului Național Sportiv „Lia Manoliu“ București, Str. Ștrandului nr. 1, sectorul 1**

Adresa terenurilor și a construcțiilor aferente	Persoana juridică de la care se transmit terenurile și construcțiile aferente	Persoana juridică la care se transmit terenurile și construcțiile aferente	Specificații	
București, Str. Ștrandului nr. 1, sectorul 1	Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu“ București	Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu“ București	Ștrandul Tineretului (construcții și anexe funcționale), din care:	99.960,00 m ²
			— Sală de gimnastică	797,25 m ²
			— Case de bilete	60,00 m ²
			— Pavilion administrativ	137,50 m ²
			— Vestiar tenis (cabană)	104,00 m ²
			— Cantină-restaurant	797,00 m ²
			— Moteluri pentru cazare	699,50 m ²
			— Cabine pentru public	680,00 m ²
			— Bazin de polo	875,00 m ²
			— Bazin de sărituri	393,75 m ²
			— Bazin de antrenament	437,50 m ²
			— Bazin pentru public	3.100,00 m ²
			— Centrală termică	184,00 m ²
			— Spălătorie (atelier corzi)	323,00 m ²
			— Spații de depozitare	412,50 m ²
			— Alei de acces	8.306,80 m ²
			— Terenuri de tenis	7.118,00 m ²
			— Spații verzi	75.534,20 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru stabilirea tarifului mediu pentru energia electrică

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se stabilește tariful mediu pentru energia electrică la nivelul de 618.278 lei/MWh.

Art. 2. — Tarifele concrete, pe niveluri de tensiune, pentru energia electrică vor fi publicate în Monitorul Oficial al României de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 3. — Dispozițiile prezentei hotărâri se aplică începând cu luna mai 1999.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu
Șeful Oficiului Concurenței,
Dan Ionescu

București, 18 mai 1999.
Nr. 384.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea alin. (1) al art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 239/1997 privind stabilirea nivelului maxim al prețului la care energia termică poate fi livrată populației

Guvernul României hotărăște :

Art. I. — Alineatul (1) al articolului 1 din Hotărârea Guvernului nr. 239/1997 privind stabilirea nivelului maxim al prețului la care energia termică poate fi livrată populației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 30 mai 1997, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Nivelul maxim al prețului în limita căruia energia termică va fi livrată populației se stabilește la 156.500 lei/Gcal, cuprinzând atât prețul producătorului, cât și tariful pentru distribuție.“

Art. II. — Dispozițiile prezentei hotărâri se aplică începând cu luna mai 1999.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Șeful Oficiului Concurenței,
Dan Ionescu

București, 18 mai 1999.
Nr. 386.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

**privind aprobarea licenței de concesiune pentru explorarea perimetrului Bucium,
încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale
și Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A.**

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
având în vedere:

- Legea minelor nr. 61/1998;
- Hotărârea Guvernului nr. 639/1998 privind aprobarea Normelor pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/1998;
- solicitările persoanelor juridice, adresate Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 221/1995 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse

Minerale,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă licența de concesiune pentru explorarea perimetrului Bucium, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A.

Art. 2. — Licența de concesiune pentru explorare, aprobată potrivit art. 1, intră în vigoare la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României și va fi transmisă semnatarilor acesteia.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Mihail Ianăș

București, 17 mai 1999.
Nr. 60.

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN

**privind aprobarea Procedurii de acordare a unor îlesniri la plata obligațiilor
datorate bugetului asigurărilor sociale de stat**

Ministrul muncii și protecției sociale,

având în vedere prevederile art. 82 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997, în temeiul art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 448/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de acordare a unor îlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 2. — Direcția programe asigurări sociale și pensii, direcțiile generale de muncă și protecție socială județene, respectiv a municipiului București, vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Pe data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României își încetează aplicabilitatea prevederile Ordinului ministrului muncii și protecției sociale nr. 806/1997, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 3 decembrie 1997.

Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

București, 25 februarie 1999.
Nr. 105.

P R O C E D U R A

de acordare a unor înlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat

1. În temeiul art. 82 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997, Ministerul Muncii și Protecției Sociale poate acorda unele înlesniri la plata obligațiilor datorate de către angajatori bugetului asigurărilor sociale de stat.

Nu se acordă înlesniri la plata obligațiilor bugetare calculate și reținute prin stopaj la sursă din drepturile salariale.

2. Cererile pentru aprobarea înlesnirilor la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat se depun la direcțiile generale de muncă și protecție socială județene, respectiv a municipiului București.

2.1. Prin aceeași cerere se pot solicita mai multe înlesniri cu privire la obligațiile către bugetul asigurărilor sociale de stat.

2.2. Dosarul privind cererea pentru acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat trebuie să cuprindă următoarele elemente principale:

- elementele de identificare a contribuabilului: denumirea, adresa/sediul, numărul contului de disponibilități (dacă sunt mai multe, se vor preciza toate) și unitatea (unitățile) bancară (bancare) la care sunt deschise; numele, prenumele și calitatea celor care reprezintă contribuabilul în relațiile patrimoniale;

- sumele datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, distinct, pe categorii de contribuții. Menționarea tuturor contribuțiilor restante este obligatorie, chiar dacă se solicită înlesnire la plată numai pentru unele dintre obligațiile principale restante la data cererii;

- natura înlesnirilor solicitate și o succintă prezentare a posibilităților de realizare a programului propus pentru stingerea debitelor;

- datele și numerele de înregistrare ale cererilor la direcția generală de muncă și protecție socială județeană, respectiv a municipiului București, în cazul în care s-au mai depus astfel de cereri;

- referiri la modul în care s-au respectat condițiile menționate, stipulate în comunicarea de aprobare, în cazul în care s-au aprobat înlesniri la plata obligațiilor;

- numărul dosarelor de pensionare și al celor pentru înscrierea la șomaj, depuse de solicitant în ultimele 12 luni anterioare depunerii cererii;

- situația plății contribuțiilor curente față de bugetul asigurărilor sociale de stat;

- data ședinței consiliului de administrație (sau denumirea echivalentă), în care a fost analizată cererea și s-a hotărât solicitarea înlesnirilor la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat; semnăturile persoanelor care angajează unitatea solicitantă și ștampila acesteia;

- ultimul bilanț contabil, anterior depunerii cererii;
- situația creditelor obținute până la data depunerii cererii și nerambursate;

- situația privind rezultatele financiare la zi;
- situația obligațiilor fiscale neonorate;
- certificatul eliberat de oficiul registrului comerțului, conform modelului prezentat în anexa nr. 6 la Normele metodologice nr. 45.184/1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 24 mai 1996;

- comunicarea Fondului Proprietății de Stat privind statutul economico-juridic al contribuabilului (restructurare, lichidare).

Se recomandă să se menționeze orice alte elemente și documente considerate utile pentru soluționarea cererii.

În lipsa elementelor prevăzute la pct. 2.2, cererea nu va fi înregistrată la direcția generală de muncă și protecție socială județeană, respectiv a municipiului București.

2.3. Înlesnirile la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat pot fi solicitate și acordate atât înaintea începerii executării silită, cât și în timpul efectuării acesteia.

Pentru creanțele bugetare pentru care s-au depus cereri pentru acordarea de înlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat executarea silită nu va fi pornită sau nu va fi continuată, după caz, până la data comunicării modului de soluționare a acestora.

3. La primirea cererii pentru acordarea de înlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat direcția generală de muncă și protecție socială județeană, respectiv a municipiului București, o înregistrează într-un registru special, cu rubrică stabilită prin circulară de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

4. Pentru stabilirea corectă a sumelor datorate și cunoașterea altor aspecte necesare luării deciziei directorul general al direcției generale de muncă și protecție socială județene, respectiv a municipiului București, dispune efectuarea de controale la angajatorii care au depus cereri pentru acordarea de înlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat.

4.1. Cu ocazia controalelor se au în vedere:

- realitatea datelor prezentate în cererea pentru acordarea de înlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat; solicitanții sunt obligați să prezinte toate actele și explicațiile necesare verificării;

- respectarea de către solicitant a reglementărilor legale în vigoare privind disciplina financiară;

- situația creditelor angajate de solicitant;

- respectarea de către solicitant a termenelor de plată a contribuțiilor curente;

- existența unor programe de restructurare în derulare, aprobate conform reglementărilor în vigoare;

- orice elemente care pot contribui la formularea propunerii de aprobare sau de respingere a cererii.

4.2. Rezultatele verificării se înscriu în procesul-verbal de control.

În cazul constatării unor neconcordanțe, se vor efectua corecțiile necesare, care se menționează în procesul-verbal.

Refuzul de prezentare a documentelor sau prezentarea unor documente incomplete poate motiva propunerea de respingere a cererii pentru acordarea de înlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat.

4.3. Constatarea nevirării contribuției de 3% pentru pensia suplimentară constituie motiv de respingere a cererii pentru acordarea de înlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat. Directorul general al direcției generale de muncă și protecție socială județene, respectiv a municipiului București, dispune restituirea dosarului.

5. Pe baza cererii pentru acordarea de înlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, a documentelor anexate și a procesului-verbal de control se întocmește un referat cu concluzii și propuneri de soluționare.

Pentru angajatorii cu debite de peste un miliard lei, ale căror cereri se soluționează la nivelul Ministerului Muncii și Protecției Sociale, referatul, semnat de directorul general,

însoțit de cererea solicitantului și de procesul-verbal cu rezultatele verificării, se înaintează în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii la Direcția programe asigurări sociale și pensii din cadrul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

6. După verificarea și analizarea documentelor, Direcția programe asigurări sociale și pensii supune cererile pentru acordarea de înlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, temeinic justificate, spre avizare secretarului de stat care coordonează execuția bugetului asigurărilor sociale de stat. După avizare, referatul privind propunerile de acordare a înlesnirilor la plată se înaintează spre aprobare ministrului muncii și protecției sociale.

7. Ministrul muncii și protecției sociale soluționează cererile pentru acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat.

8. Ministrul muncii și protecției sociale îl poate delega, prin ordin, pentru soluționarea cererilor pentru acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, pe directorul general al direcției generale de muncă și protecție socială județene, respectiv a municipiului București, pentru debite principale de până la un miliard lei, distinct pe categorii de contribuții.

9. Cererile pentru acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, care nu întrunesc condițiile prevăzute de lege, se restituie solicitanților, cu motivația corespunzătoare, prin intermediul direcțiilor generale de muncă și protecție socială județene, respectiv a municipiului București.

10. Soluțiile date cererilor pentru acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat se comunică solicitanților prin intermediul direcțiilor generale de muncă și protecție socială județene, respectiv a municipiului București, în termen de 30 de zile de la data:

a) depunerii cererii la direcțiile generale de muncă și protecție socială județene, respectiv a municipiului

București, pentru cererile care intră în competența de soluționare a acestora;

b) înregistrării cererii la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, pentru cererile care se soluționează la nivelul ministerului.

11. Angajatorul beneficiază de înlesniri la plată acordate, cu condiția depunerii, până cel târziu în ultima zi a perioadei de grație, a unei garanții bancare echivalente cu valoarea a două rate de eşalonare.

12. Înlesnirile ce pot fi acordate în temeiul art. 82 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 constau în: amânări, eşalonări la plata obligațiilor către bugetul asigurărilor sociale de stat, scutiri sau reduceri de majorări de întârziere. În cazuri excepționale, ca urmare a achitării integrale a debitului principal și la solicitarea temeinic justificată a angajatorului, ministrul muncii și protecției sociale poate aproba reducerea sau scutirea la plată a majorărilor de întârziere și a penalităților aferente contribuției de 3% pentru pensia suplimentară.

12.1. Înlesnirile la plata obligațiilor către bugetul asigurărilor sociale de stat se pot acorda cu o perioadă de grație de până la 6 luni, care este inclusă în perioada pentru care s-au acordat.

12.2. Pe perioada acordării înlesnirilor la plată se datorează majorările stabilite și calculate potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

12.3. Pe perioada pentru care s-au acordat înlesniri cursul prescripției se suspendă.

13. Înlesnirile la plată aprobate își pierd valabilitatea și nu produc efecte, dacă nu au fost respectate condițiile în care au fost acordate.

14. Ministerul Muncii și Protecției Sociale și direcțiile generale de muncă și protecție socială județene, respectiv a municipiului București, organizează evidența și controlul modului de respectare a condițiilor stabilite la acordarea înlesnirilor la plată respective.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.